

Nr. 3.

Skrivelse

fra Grosserer-Societetets Komite af 22de November 1879.

Det Forslag til Lov om Forholdsregler mod Brugen af usødygtige Skibe, der af Regjeringen er forelagt Rigsdagen, giver Komiteen Anledning til at fremkomme med følgende Bemærkninger, som den tillader sig at henstille til velvillig Overveelse i det Udvalg, der af Landstinget er nedsat for at afgive Betænkning om det nævnte Lovforslag.

Der har allerede paa et tidligere Stadium været Leilighed for Komiteen til at udtale sig om Sagen, og den ytrede da, at den ansaa det nødvendigt, at de Love, der vedtoges herom, bleve internationale, idet de Nationer, som enkeltvis vedtoges Loven, uden dette vilde blive ugunstigt stillede i Forhold til de andre. Denne Anskuelse maa Komiteen fremdeles fastholde. Saalænge vore nærmeste Naboer Sverrig-Norge og Tydskland, der hver især have betydelig større Handelsflaader end vi, ikke vedtage lignende Love, vilde vore Skibe indtage en ugunstig Stilling paa Fragtmarkedet lige overfor disse Landes. Det kan saaledes ikke betvivles, at man vil nære Betænknelighed ved at fragte danske Skibe fra og til Niterøshavnene, naar disse kunne være udfatte for at blive opholdte her ved Forbiseiling; og hvad skulde vel bevæge Befragterne til at tage danske Skibe, saalænge de kunne faae ligesaa gode svenske, norske eller tydske Skibe, med hvilke deres Ladninger ikke staa Fare for at blive opholdte paa Reisen.

Komiteen maa selvfølgelig faa stærkt som muligt tilraade enhver Forholdsregel, som uden unødvendigt at skade den almindelige Fragtfart modvirker Benyttelsen af usødygtige Skibe og straffer den, der lader et saadant Skib gaa tilsjøs eller blot gjør Forsøg derpaa. Man kan derfor ogsaa tiltræde Ønsket om Lovbestemmelser, der gjøre det muligt for Ørigigheden at skride ind, naar en saadan Forbrydelse foreligger eller antages at forestaa; man kan slutte sig til de væsentlige Bestemmelser i Lovforslagets første Afsnit, § 2 og § 10, og Lovforslagets andet og tredje Afsnit, hvoraf andet Afsnit dog mulig nærmest egnede sig til at fremtræde som administrative Bestemmelser; men man kan ikke slutte sig til Lovbestemmelser, der for at fange den enkelte Forbryder i Fragtfarten lader ligesom en Arrestordre svæve over Hovedet paa alle danske Fragtvarere; thi for at ramme de usødygtige Skibe lægger Lovforslaget i Virkeligheden en saadan Byrde paa de sødygtige.

Benyttelsen af usødygtige Skibe hører til de sjældne Undtagelser i den danske Fragtfart; det bedste Værn herimod havees isøvrigt i den danske Sømandsstand, der i Reglen ikke vil føre eller fare med slike Skibe, selv om der virkelig fandtes mange uhæderlige Nhederier, som vilde søge at formaa dem dertil, hvilket dog ikke paa nogen Maade kan siges at være Tilfældet. Men er Benyttelsen af usødygtige Skibe en sjelden Undtagelse, saa er et Lovforslag af saa indgribende Betydning heller ikke nødvendigt og ialtsald ikke saa paatrængende nødvendigt, at Danmark ikke skulde kunne vente, indtil der opnaaedes Enighed med vore Naboer om gensidige og ligesaa gjennemgribende Forantaltninger paa deres Omraade. Følgen af, at Danmark ikke optræder i Overensstemmelse med sine Naboer i denne Sag, vil sikkert ogsaa blive den, at de Skibe, som frygte Underfølgelse, unddrage sig Lovens Omraade ved at lægge op for Vinteren i Naboernes Havne og isøvrigt holde sig borte fra dansk Farvand.

Det Vidtgaaende og det Farefulde ved nærværende Lovforslag er, at det ikke indskrænker sig til at give den sædvanlige Statsmyndighed Ret og Midler til at skride ind og straffe Forbrydelser ved Benyttelse af usødygtige Skibe, men det opretter en Institution — Skibsinspektørerne — som have den Politiopgave at efterspore Forbrydelserne i denne Henseende, og som efter Forholdenes Natur vilde være fristede til at tro, at der foreligger Forbrydelser, hvor der ingen findes, fordi de trænge til at vise Virksomhed, men kun finde saa Tilfælde, hvor der i Virkeligheden er Brug for den. Og disse Skibsinspektører ere end ikke altid Herrer over, hvor de vilde anstille deres Underfølgelse; en Klage, selv den mest ugrundede, skal — naar den er underkrevet af mindst 3 af Mandstabet — følges, om det endog af selve dens Indhold kan ses, at den er uvederhæftig.

Naar en Lov ganske i Almindelighed bestemmer, at Ørigigheden skal skride ind, naar der foreligger eller formenes at foreligge en Forbrydelse, vækker en saadan ikke den ringeste Betænknelighed; men naar en Lov opretter en Institution, som skal passe paa Forbrydelser i Skibsfarten, og særlig omhandler, hvorledes der skal passes paa ladende danske Skibe og forbiseilende danske Skibe, saa kan den ikke undgaa at give Skinet af, at Undtagelsen er en Regel, at usødygtige Skibe høre i den Grad til Reglen i Danmark, at man ikke længer kan nøies med den Fremgangsmaade, man almindelig benytter overfor Forbrydelserne!